

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI-SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN: 27.02.2012
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: ANDONE-BONTAȘ AMALIA
GREFIER: PEDA ADELA MARGOT

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost reprezentat de procuror **Monica Cornea**.

Pe rol soluționarea cauzei penale privind pe inculpatul **P.A.R.**, având ca obiect infracțiunile de tentativă de omor calificat, prev. de art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., tâlhărie, prev. de art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p., ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prev. de art. 321 alin. 1 C.p., distrugere, prev. de art. 217 alin. 1 c.p., lovire sau alte violențe, prev. de art. 180 alin. 1 C.p., toate cu aplicarea art. 33 lit. a C.p.

La apelul nominal făcut în ședință publică **a răspuns inculpatul P.A.R.**, personal, aflat în stare de libertate, asistat de apărători aleși, av. __, cu împuternicire avocațială (fila 63) și av. __, cu împuternicire avocațială (fila 64), **lipsind partea civilă SUUB**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că s-au primit prin serviciul registratură al Tribunalului București, Secția I Penală, relațiile solicitate la termenul anterior de la __, prin care s-a înaintat instanței un extras din registrul de deces privind persoana vătămată S.N., eliberat de P. S.B., precum și faptul că nu s-a primit la dosarul cauzei dovada de îndeplinire a procedurii de citare cu partea civilă, SUUB, după care,

Având în vedere faptul că nu a fost remisă dovada de îndeplinire a procedurii de citare cu partea civilă SUUB pentru acest termen de judecată, Tribunalul pune în discuție legalitatea procedurii de citare având în vedere faptul că la termenele anterioare dovada de îndeplinire a procedurii de citare a fost primită semnată de către funcționarul însărcinat cu primirea corespondenței și având ștampila unității, potrivit dispozițiilor art. 291 alin. 3 C.p.p., astfel cum a fost modificat prin Legea 202/2010.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, față de aspectul pus în discuție de instanță, învederează că, în opinia parchetului, partea civilă avea termen în cunoștință nemaifiind necesară citarea.

Apărătorii aleși ai inculpatului P.A.R., având cuvântul, achiesează la concluziile reprezentantei Ministerului Public.

Deliberând, Tribunalul constată că partea civilă, SUUB are termen în cunoștință, potrivit dispozițiilor art. 291 alin. 3 C.p.p., astfel cum a fost modificat prin Legea 202/2010, având în vedere faptul că la fiecare termen dovada de îndeplinire a procedurii de citare s-a restituit la dosar semnată de funcționarul însărcinat cu primirea corespondenței și purtând ștampila unității, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

În continuare, Tribunalul pune în discuție, față de verificările efectuate, aplicarea dispozițiilor art. 327 alin. 3 C.p.p. cu privire la martorii _____.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită aplicarea dispozițiilor art. 327 alin. 3 C.p.p, având în vedere imposibilitatea audierii martorilor _____.

Apărătorul ales al inculpatului P.A.R., av. ____, având cuvântul, învederează instanței că insistă în audierea celor doi martori și solicită instanței să efectueze demersuri pentru aflarea domiciliului acestora, iar în acest sens solicită emiterea unei adrese către Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, având în vedere că din procesele-verbale încheiate cu ocazia executării mandatelor de aducere și aflate la dosarul cauzei, rezultă că martorii nu mai locuiesc la adresele la care au fost citați.

Apărătorul ales al inculpatului P.A.R., av. _____, având cuvântul, învederează instanței că insistă cel puțin în audierea martorului _____, apărarea considerând că declarația acestui martor stă la baza rechizitoriului.

Tribunalul, constată că, în ceea ce îl privește pe martorul _____, au fost efectuate verificări în baza de date a Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, în mod direct, așa cum rezultă din adresa aflată la fila 158 din dosarul instanței, iar în urma verificărilor efectuate de către organele de poliție s-a constatat că la adresa comunicată, respectiv _____ se află un teren viran, despre acest aspect organele de poliție au încheiat un proces-verbal care se află la fila 191 din dosarul instanței. În ceea ce îl privește pe martorul _____, s-au efectuat verificări de către organele de poliție, cu ocazia executării unui mandat de aducere, procesul-verbal prin care s-a constatat imposibilitatea aducerii la îndeplinire a mandatului de aducere, aflat la fila 101 din dosarul instanței, cuprinde și verificările efectuate de organele de poliție cu privire la domiciliul martorului, în baza de date a poliției.

Apărătorii aleși ai inculpatului P.A.R., având cuvântul, față de aspectele învederate de instanță, arată că lasă la aprecierea instanței aplicarea dispozițiilor art. 327 alin. 3 C.p.p., cu mențiunea că pentru acest termen de judecată nu s-a emis un nou mandat de aducere și nici nu au fost citați acești martori.

Tribunalul, deliberând, având în vedere aspectele menționate în procesele-verbale încheiate cu ocazia constatării imposibilității de executare a mandatelor de aducere emise pentru cei doi martori, constată imposibilitatea obiectivă a audierii acestora, astfel că face aplicarea dispozițiilor art. 327 alin. 3 C.p.p., cu privire la depozițiile martorilor _____, motiv pentru care declarațiile date în faza de urmărire penală vor fi avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită a se verifica încheierea de la termenul anterior, învederând că s-a consemnat inexact susținerea procurorului, în sensul că enunțul viza atașarea certificatului constatator de deces al părții vătămate, având în vedere faptul că moartea acestuia a survenit la mai puțin de 1 an de la data săvârșirii faptei și pentru a se stabili eventualitatea unui legături de cauzalitate, nu pentru că ar exista o legătură de cauzalitate între fapta inculpatului și decesul acestuia.

Tribunalul, deliberând, urmează a efectua verificări și, în cazul în care se va constata susținerea parchetului întemeiată se vor face rectificări în încheierea de ședință.

Apărătorii aleși ai inculpatului P.A.R., având cuvântul, având în vedere proba cu înscrisuri încuviințată la termenul anterior, solicită instanței să ia act că înscrisurile au fost depuse .

Instanța restituie înscrisurile depuse pentru a fi certificate că sunt conform cu originalul, urmând a fi depuse până la sfârșitul ședinței de judecată.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, tribunalul, în temeiul art. 339 C.p.p. declară terminată cercetarea judecătorească și, potrivit art. 340 C.p.p., acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită ca în baza probelor administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul judecății, să se dispună condamnarea inculpatului P.A.R. pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, prev. de art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p., având în vedere declarațiile părții vătămate ..., coroborate cu declarațiile părții vătămate S.N., care demonstrează faptul că inculpatul a intrat în posesia telefonului mobil deținut de partea vătămată ..., prin exercitarea unor acte de violență fizică și psihică, constând în înjurături și lovituri, continuând această conduită și după ce partea vătămată a ieșit din autoturismul său.

Totodată, învederează că sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la omor calificat, prev. de art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., având în vedere împrejurările în care s-a produs actul de agresiune, lovirea victimei S.N. cu autoturismul și apoi efectuarea unor manevre înainte-înapoi, care conduc la concluzia că atitudinea subiectivă a inculpatului s-a caracterizat prin intenția de a ucide, neavând relevanță, sub acest aspect, numărul de îngrijiri medicale necesare victimei pentru vindecare. Arată că declarațiile martorilor audiați au relevat faptul că inculpatul a exercitat inițial violențe asupra martorei __, iar ulterior s-a urcat în autoturism și a efectuat mai multe manevre, extrem de violente, pătrunzând pe trotuar, îndreptându-se spre un grup de persoane cu intenția de a le lovi, împrejurare în care a lovit victima cu partea frontală a autoturismului. De asemenea, declarațiile martorilor au mai arătat faptul că, ulterior comiterii faptelor, inculpatul a avut o atitudine de nepăsare cu privire la consecințele faptei sale, încercând să se sustragă prin fugă, împrejurări de natură să ducă la concluzia că, deși nu a urmărit producerea rezultatului socialmente periculos, inculpatul a acceptat eventualitatea producerii acestuia.

În opinia parchetului, nu se poate reține incidența legitimei apărări în prezenta cauză, având în vedere modul în care faptele s-au petrecut, inculpatul fiind cel care a declanșat atacul violent care a provocat întregul scandal, împrejurare în care s-a ripostat inclusiv prin folosirea unei arme de foc. În acest sens, se arată că legitima apărare implică ideea de reacție necesară împotriva unei agresiuni injuste, fapta săvârșită în apărare trebuind să se producă între momentul în care atacul a devenit iminent și până în momentul epuizării lui, or probatoriul administrat în cauză nu demonstrează existența unei agresiuni injuste față de inculpat în condițiile în care acesta se afla în interiorul autoturismului, exercita manevre extrem de violente și a intrat pe trotuar îndreptându-se spre un grup de pietoni, efectuând apoi manevre înainte-înapoi în timp ce unul dintre pietoni se afla sub roțile autoturismului, se fala sub mașină.

Prin urmare, solicită în baza art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii.

Solicită să se facă aplicarea dispozițiilor art. 71 rap. la art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C.p., să se aplice pedepsele complementare, potrivit art. 65 C.p. rap la art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C.p.

Solicită condamnarea inculpatului pentru infracțiunea prev. de art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p., la pedeapsa închisorii, să se facă aplicarea dispozițiilor art. 71 rap. la art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C.p. și condamnarea inculpatului pentru infracțiunea prev. de art. 321 alin. 1 C.p. la pedeapsa închisorii, cu aplicarea art. 71 rap. la art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C.p.

În baza art. 33 lit. a și 34 lit. b C.p.p. solicită să se dispună contopirea pedepselor concurente, să se aplice pedeapsa principală rezultantă la care să se adauge pedeapsa complementară.

Potrivit art. 88 C.p. solicită deducerea perioadei reținerii și arestării preventive din data de 07.12.2010 la data de 06.01.2011.

În baza art. 112 lit. d rap. la art. 116 alin. 4 C.p., solicită să se dispună față de inculpat măsura de siguranță a interzicerii de a se afla în mun.- București, având în vedere natura infracțiunilor comise și reacția cetățenilor la acest gen de comportament.

Solicită menținerea măsurii obligării de a nu părăsi țara, dispusă în cursul judecății până la soluționarea definitivă a cauzei.

Potrivit art. 7 din Legea 76/2008, solicită să se dispună prelevarea de probe biologice de la inculpat în vederea introducerii profilului genetic al acestuia în baza de date genetice la data rămânerii definitive a hotărârii.

Sub aspectul laturii civile, solicită respingerea acțiunii civile formulată de partea civilă SUUB, având în vedere chitanța aflată la fila 68 din dosarul instanței, care face dovada achitării integrale a debitului, reprezentând cheltuieli de spitalizare.

Solicită a se lua act că partea vătămată S.N. nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 191 C.p., solicită obligarea inculpatului la cheltuieli judiciare avansate de stat.

Apărătorul ales al inculpatului P.A.R., av. _____, având cuvântul, arată că va depune note scrise, urmând a susține oral doar aspectele esențiale.

Astfel solicită achitarea inculpatului pentru toate infracțiunile reținute în sarcina acestuia.

În ceea ce privește infracțiunea de tentativă la omor calificat, învederează că reprezentanta parchetului a anticipat apărarea și anume existența în cauză a condițiilor legitimei apărări, prev. de dispozițiile art. 44 C.p. Solicită instanței să constate că în cauză sunt îndeplinite toate condițiile legitimei apărări apărarea considerând că inculpatul s-a aflat în prezența unui atac direct, material și injust. Apărarea arată că a avut loc un conflict între doi adolescenți care avuseseră o relație stabilă de prietenie, iar pe fondul unui exces de gelozie spontană a inculpatului P., are loc o discuție aprinsă între cei doi, acesta constituind momentul premisă, care a generat o ripostă disproporționată opiniei publice cu privire la gestul inculpatului. Arată că cei doi erau pe stradă, în acest conflict intervine martorul S.N., acesta antrenează alte persoane, moment în care, fiind atacat de un grup de persoane într-o zonă rău famată, așa cum rezultă și din declarațiile martorilor în cauză, inculpatul s-a refugiat în autoturismul său și a încercat să părăsească acel loc, pentru a scăpa de atacul direct, imediat și injust al persoanelor respective, a încercat o serie de manevre, însă martorul S.N. s-a așezat în lateralul mașinii încercând să o oprească și în timpul acestei acțiuni alunecă și cade sub roata mașinii fără ca inculpatul să fi avut cunoștință de prezența martorului în zona aceea. În continuarea acestui eveniment, apărarea arată că asupra inculpatului s-a tras cu o armă mai multe focuri care i-au pus în primejdie viața (în acest sens solicită a se avea în vedere tabloul lezionar descris în actul medico-legal) și s-a aruncat cu pietre, iar una dintre persoanele din grup avea un cuțit în mână, astfel încât toate aceste caracteristici ale atacului exercitat asupra inculpatului de un grup format din 8-9 persoane, fiind în măsură să demonstreze caracterul legitimei apărări în care s-a aflat inculpatul. Pe cale de consecință, solicită instanței să constate ca fiind îndeplinite condițiile legitimei apărări cu privire la infracțiunea de tentativă la infracțiunea de omor calificat.

În legătură cu infracțiunea de tâlhărie, arată că elementul constitutiv lipsă este intenția, apărarea învederând faptul că inculpatul nu a intenționat nicio clipă să o deposeze pe partea vătămată de telefon, ci a fost o ceartă între cei doi, inculpatul vrând să afle pe această cale numărul de telefon al actualului prieten al părții vătămate, a avut loc o îmbrâncire între cei doi, iar derularea ulterioară a evenimentelor l-a pus pe inculpat în imposibilitatea restituirii telefonului părții vătămate, cei doi nemaiavăd un contact direct, acest aspect rezultând și din declarația părții vătămate. Apărarea susține că inculpatul nu a intenționat nici un moment să o agreseze pe partea vătămată ... și să însușească telefonul mobil al acesteia, intenția sa a fost cu totul alta și nu poate fi apreciată ca element constitutiv al infracțiunii de tâlhărie. Învederează că aceste aspecte au fost dezvoltate în notele scrise, cu referire la declarațiile martorilor.

Referitor la infracțiunea de ultraj la bunele moravuri, solicită instanței să constate că tulburarea ordinii publice a fost creată de persoanele care au ripostat disproporționat la gestul inculpatului, trăgând cu arma, aruncând cu pietre, țipând și încercuind mașina inculpatului. Din punctul de vedere al apărării inculpatul nu a tulburat în nici un fel ordinea publică, gesturile sale se înscriu în moravurile acceptate de societatea contemporană, nu frizează o încălcare evidentă a normelor de conduită, fiind vorba de o altă generație decât cea care a definit în doctrină noțiunea de tulburare a ordinii publice, solicitând să se țină seama și de actualele moravuri la analiza acestui aspect. Totodată, solicită să se aprecieze gesturile inculpatului și acest eveniment nedorit din viața inculpatului în adevărata lor semnificație. Subliniază că manifestarea inculpatului s-a înscris în limitele vârstei sale, că evenimentul a fost generat de gelozie, aspecte care nu pot constitui elementele constitutive ale unor infracțiuni extrem de grave,

În concluzie solicită achitarea inculpatului și revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara. Depune concluzii scrise.

Instanța ia act de înscrisurile depuse.

Apărătorul ales al inculpatului P.A.R., av. ___, având cuvântul, învederează instanței că va depune de asemenea concluzii scrise și solicită achitarea pentru toate cele trei capete de acuzare, în temeiul art. 10 lit. d C.p.p.

În susținerea apărării, referitor la infracțiunea de tâlhărie, în completarea antevorbitorului său, învederează faptul că lipsește scopul însușirii pe nedrept ca și condiție esențială pentru subzistența infracțiunii. Astfel solicită a se observa că încă de la prima declarație dată în faza de urmărire penală, ex-parte vătămată, a menționat expres că inculpatul i-a cerut să-i spună numele actualului prieten, după ce ea însăși introdusese codul PIN al aparatului pe care i-l împrumutase anterior inculpatul P.. De asemenea, aceeași ex-parte vătămată, a afirmat că inculpatul a refuzat să îi restituie telefonul, solicitându-i să îi spună cum este trecut prietenul său în aparat, acesta fiind scopul urmărit de inculpat, nicidecum însușirea aparatului. Având în vedere faptul că din declarația părții vătămate rezultă că inculpatul îi împrumutase aparatul cu mai multe luni înainte de eveniment, dacă acesta ar fi dorit restituirea acestuia era suficient să îl ceară.

În ceea ce privește infracțiunea de tentativă la infracțiunea de omor, ca subsidiar la cererea colegului său, apărarea solicită achitarea inculpatului pe considerentul lipsei intenției indirecte invocată de parchet în cuprinsul rechizitoriului. Din punctul de vedere al apărării există mai multe erori de raționament, dar și de interpretare a probelor din partea parchetului în actul de sesizare. În această ordine de idei, principala eroare constă în inversiunea cronologiei faptelor, parchetul susținând în mod constant că activitatea de agresiune a inculpatului P. și a agresării

mașinii acestuia este ulterioară activității în care victima este lovită de mașină sau activității de trecere peste piciorul victimei cu autovehiculul. Se subliniază că inculpatul nu a avut nicio clipă reprezentarea faptului că a lovit pe cineva, neavând nicio intenție în acest sens, nici directă, nici indirectă, în sensul prevederii rezultatului faptelor sale, neurmării, dar acceptării producerii rezultatului socialmente periculos.

Solicită instanței a se observa din analiza întregului material probator, nu există demonstrația făcută de parchet de ce ar fi incident în cauză art. 19 alin. 1 pct. 1 lit. b C.p. și nu art. 19 alin. 2 lit. a C.p., respectiv existența culpei constând în aceea că inculpatul prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce. Menționează că nu înțelege să solicite schimbarea încadrării juridice a faptei, ci a înțeles să ridice această problemă pentru a se constata lipsa intenției indirecte invocată de parchet.

Referitor la infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii publice, consideră că nu există o legătură de cauzalitate care să ducă la ideea subzistenței acestei infracțiuni, între infracțiunile care se impută inculpatului P. și rezultatul produs, respectiv tulburarea ordinii și liniștii publice, elementul determinant, unic este care a determinat rezultatul incriminat este atitudinea acelui grup de oameni care l-au agresat atât pe inculpat pe inculpat, cât și autoturismul în care se afla inculpatul.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, solicită a se observa că prejudiciul produs părții civile a fost acoperit.

Solicită revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara și amânarea pronunțării pentru a depune note scrise.

Inculpatul P.A.R., având ultimul cuvânt, arată că pe parcursul investigării sale a spus adevărul așa cum l-a perceput și că menține declarațiile date în cauză, că va da și alte declarații astfel încât să se finalizeze rapid și corect prezentul proces.

Dorește să facă unele precizări în legătură cu cele două capete de acuzare axate pe intenție. Astfel, în legătură cu infracțiunea de tâlhărie, consideră că existența acesteia implică însușirea telefonului mobil prin violență, în cazul de față scopul a constat doar în aflarea numelui actualului prieten al D., afirmând că din gelozie a cerut telefonul acesteia, D. i l-a înmănat, iar acesta nu l-a restituit pentru că din acel moment nu s-au mai întâlnit, nu dorea să îl însușească, întrucât aceasta i l-ar fi restituit dacă îl cerea, mai ales că nu era prima oară când îi împrumutase un astfel de aparat, cei doi respectând acest principiu al împrumutului.

Referitor la infracțiunea de tentativă la omor calificat, consideră că emoțiile instabile din acel moment l-ar fi dus probabil să manifesteze violență împotriva celui care l-a împușcat, nicidecum împotriva domnului S.N., față de care nu avea nici un sentiment de rău și pe care nu îl cunoștea, nu poate face nicio apreciere la adresa acestuia. Subliniază că a avut intenția să fugă pentru că a fost împușcat, manevrele efectuate fiind menite să îl scape de grupul de persoane, nu a conștientizat că a dat peste partea vătămată, nu ține minte ca mașina să fi întâmpinat vreun obstacol.

În concluzie, solicită înțelegere din partea instanței, nu este un criminal, iar o pedeapsă cu închisoarea l-ar distruge.

TRIBUNALUL,

Deliberând, asupra solicitării reprezentantei Ministerului Public, urmează a rectifica încheierea de ședință de la data de 30.01.2012, în sensul că procurorul a solicitat emiterea unei adrese către primărie pentru atașarea certificatului constatator de deces al părții vătămate pentru a se stabili o eventuală legătură de cauzalitate

între fapta inculpatului și decesul părții vătămate, și nu cum din eroare s-a consemnat că reprezentanta Ministerului Public consideră că există o legătură de cauzalitate între fapta inculpatului și decesul acestuia.

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea apărării să depună concluzii scrise, urmează a amâna pronunțarea, astfel că,

DISPUNE:

Rectifică încheierea de ședință din data de 30.01.2012 în sensul precizat în considerentele prezentei încheieri.

Amână pronunțarea la data de 13.03.2012.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.02.2012.

PREȘEDINTE,

ANDONE-BONTAȘ AMALIA

GREFIER,

PREDA ADELA MARGOT

DOSAR NR. 47322/3/2011

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI-SECȚIA I PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ NR. 185/F
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN: 13.03.2012
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: ANDONE-BONTAȘ AMALIA
GREFIER: PREDA ADELA MARGOT

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost reprezentat de procuror **MONICA CORNEA**.

Pe rol pronunțarea asupra cauzei penale privind pe inculpatul **P.A.R.**, având ca obiect infracțiunile de tentativă de omor calificat, prev. de art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p.,

tâlhărie, prev. de art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p., ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prev. de art. 321 alin. 1 C.p., distrugere, prev. de art. 217 alin. 1 c.p., lovire sau alte violențe, prev. de art. 180 alin. 1 C.p., toate cu aplicarea art. 33 lit. a C.p.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 27.02.2012, fiind cuprinse în conținutul încheierii de ședință de la acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea apărătorului inculpatului să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 13.03.2012, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul București nr. 4740/P/2010 din 09.06.2011, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului **P.A.R.**, pentru săvârșirea infracțiunilor de tentativă de omor calificat, prevăzută de art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., tâlhărie, prevăzută de art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p., ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prevăzută de art. 321 alin. 1 C.p., toate cu aplic. art. 33 lit. a C.p.

Prin actul de sesizare s-a dispus, de asemenea, încetarea urmăririi penale față de P.A.R., pentru săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violențe prev. de art. 180 alin. 1 C.p. și distrugere, prev. de art. 217 alin. 1 C.p. săvârșite asupra persoanei vătămate și neînceperea urmăririi penale cu privire la plângerea formulată de P.A.R., față de persoana rămasă neidentificată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de tentativă de omor calificat prev. de art. 20 rap. art. 174-175 lit. i C.p., distrugere, prev. de art. 217 alin. 1 C.p. și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prev. de art. 321 alin. 1 C.p.

În actul de sesizare al instanței s-au reținut, în esență, următoarele aspecte privind situația de fapt:

1. La data de 06.12.2010, conducând autoturismul marca cu nr. de înmatriculare, pe strada ..., inculpatul P.A.R. a efectuat mai multe manevre violente și a pătruns cu acesta pe trotuar, orientându-l spre un grup de persoane cu intenția de a-i lovi, împrejurare în care a lovit-o pe partea vătămată S.N. cu partea frontală a autoturismului, prinzându-l sub acesta și cauzându-i leziuni ce au necesitat pentru vindecare 40-45 de zile, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de omor calificat, prevăzută de art. 20 rap. la art 174-175 lit. i C.p.

2. La data de 06.12.2010, în jurul orei 18.30, în timp ce inculpatul se afla împreună cu martora, în autoturismul acestuia, pe strada __, prin violență, a depozitat-o pe martora de un telefon mobil marca „...”, pe care și l-a însușit pe nedrept, faptă care întrunește elemente constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art. 211 alin 1, 2 lit. b, c C.p.

3. La data de 06.12.2010, în timp ce se afla pe strada, inculpatul a provocat scandal, urcând cu picioarele pe plafonul autoturismului martorei, provocându-i avarii după care, conducând pe aceeași stradă autoturismul marca „...” cu nr. de înmatriculare ..., a efectuat, în stradă și pe trotuar, mai multe manevre violente orientându-l către persoanele aflate la fața locului și provocând scandalizarea și indignarea cetățenilor aflați în zonă, mulți dintre aceștia apelând „Serviciul Unic de Urgență 112”, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prevăzută de art. 321 alin.1 C.p.

În cursul urmăririi penale s-au administrat următoarele mijloace de probă: declarația părții vătămate S.N. (filele 30-34, vol. I); declarațiile date în calitate de parte vătămată și respectiv de martor de (pe parcursul urmăririi penale aceasta a declarat că nu

dorește să participe în procesul penal în calitate de parte vătămată) (filele 35-44, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului (filele 4-29, vol. I); procesul-verbal privind cercetarea criminalistică a autoturismului marca găsit la fața locului (filele 5-47, vol. II); declarațiile martorilor (filele 45-68, vol. I), _____ (filele 69-85, vol. I), ... (filele 89-105, vol. I), ... (filele 106-121, vol. I), ... (filele 122-135, vol. I), (filele 136-137, vol. I), (filele 138, vol. I), (filele 140-141, vol. I) însoțite de procese verbale de recunoaștere după planșa foto; raport de expertiză medico-legală nr. ..., întocmit de I.N.M.L. Mina Minovici, privind pe partea vătămată S.N. (filele 84-85, vol. II); raportul de expertiză medico-legală nr. ..., întocmit de I.N.M.L. Mina Minovici (filele 64-66, vol. II); raportul de expertiză medico-legală psihiatrică nr., din ..., întocmit de I.N.M.L. Mina Minovici (filele 99-102, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică dactiloscopică nr. întocmit de D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic (filele 108-116, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică dactiloscopică nr. întocmit de D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic (filele 123-130, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică balistică nr. întocmit de D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic (filele 138-142); raportul de constatare tehnico-științifică traseologică nr. ... întocmit de D.G.P.M.B. – Serviciul Criminalistic (filele 148-154, vol. II); procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice înregistrate automat la data de la Direcția pentru Apel Unic de Urgență (filele 155-196, vol. II); declarațiile inculpatului P.A.R. (filele 150-153, 160-161, 192-193, vol. I).

În cursul cercetării judecătorești, după citirea actului de sesizare, conform art. 322 C.p.p., a fost audiat inculpatul P.A.R., în conformitate cu disp. art. 323 C.p.p. (filele 70, 71), martorii (filele 87, 88), martorii (fila 113), (fila 114), ... (filele 144, 145), (fila 175) și ... (filele 195, 196), declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

Persoana vătămată S.N. a declarat în cursul cercetării judecătorești că nu dorește să participe în procesul penal în calitate de parte vătămată și nici nu dorește să se constituie parte civilă, motiv pentru care a fost audiat în calitate de martor, conform art. 82 C.p.p., declarația acestuia fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei (fila 84).

La data de 04.11.2011 reprezentantul Ministerului Public s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului, prev. de art. 264 C.p. de către martorul (proces – verbal de sesizare din oficiu, filele 107 - 111).

La data de 25.11.2011 instanța a dispus reaudierea martorului ..., declarația acestuia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei (filele 146, 147).

Persoana vătămată H.D.I. a declarat în cursul urmăririi penale că nu dorește să participe în proces în calitate de parte vătămată și nu are pretenții civile de la inculpat (fila 42 verso), fiind astfel audiată în calitate de martor în cursul urmăririi penale, calitate menținută și în cursul cercetării judecătorești (filele 85, 86).

La data de 04.11.2011 reprezentantul Ministerului Public s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 260 C.p. de către martora ... (proces – verbal de sesizare din oficiu, filele 107 - 111).

La data de 25.11.2011, instanța a dispus reaudierea martorei ..., declarația acesteia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei (filele 148 - 150).

În ceea ce îl privește pe martorul _____, instanța a dispus aducerea acestuia cu mandat de aducere la adresa de domiciliu, din procesele-verbale întocmite de organele de poliție rezultând că acesta nu locuiește efectiv la domiciliul indicat, deși în evidențele poliției figurează cu acest domiciliu (filele 100-102, 137, 138). De asemenea, martorul nu a putut fi găsit nici la adresa unde locuia fără forme legale, astfel cum rezultă din procesul – verbal întocmit de către organele de poliție (fila 192).

În ceea ce îl privește pe martorul ..., citația emisă la adresa unde locuiește acesta a fost restituită cu mențiunea „loc viran” (fila 131), deși în evidențele Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date figurează cu același domiciliu (potrivit relațiilor

furnizate de această instituție – fila 171). Instanța a dispus citarea martorului și cu mandata de aducere, din verificările organelor de poliție rezultând că imobilul în care locuia martorul a fost demolat (fila 189).

Având în vedere că din verificările efectuate a rezultat o imposibilitate obiectivă de audiere a martorilor ____ și ..., instanța a făcut aplicarea disp. art. 327 alin. 3 C.p.p., declarațiile date de aceștia în cursul urmăririi penale urmând a fi avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei.

De asemenea, instanța a administrat proba cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de inculpat.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, instanța reține în fapt și în drept următoarele:

La data de 06.12.2010, în jurul orei 17.00, martora ... l-a contactat telefonic pe inculpatul P.A.R., cu care a avut anterior o relație de prietenie, stabilind să se întâlnească în cursul aceleiași zile, în apropierea blocului unde locuiește inculpatul, cu scopul de a-i restitui acestuia suma de 200 de lei pe care acesta i-o împrumutase anterior.

La un moment dat, inculpatul a plecat în căutarea martorei, deplasându-se cu autoturismul marca ..., de culoare ..., cu numărul de înmatriculare, pe străzile din apropierea ..., unde martora i-a spus că va merge pentru a scoate banii de la un bancomat.

În timp ce se afla pe strada ..., inculpatul P.A.R. a observat martora în trafic, conducând autoturismul marca, de culoare, cu nr. de înmatriculare și i-a făcut semn să oprească. Martora a oprit și a parcat autoturismul pe un trotuar, pe str., în apropierea intersecției cu str., după care a urcat în mașina condusă de inculpat.

Inculpatul P.A.R. și martora au stabilit să facă o plimbare, cei doi deplasându-se timp de aproximativ 30 de minute cu autoturismul condus de inculpat. În timp ce se aflau în autoturism, martora i-a restituit suma datorată și au discutat amical, astfel cum rezultă din declarațiile martorei și inculpatului (care se coroborează sub acest aspect).

La un moment dat, martora i-a solicitat inculpatului să o ducă înapoi la locul unde parcase mașina, întrucât își lăsase mașina la vedere „într-o zonă rău famată”. Între timp, inculpatul și martora au început să discute despre noua relație a martorei, inculpatul cerându-i detalii despre aceasta.

În declarațiile date în cursul urmăririi penale, martora a precizat că, după ce a refuzat propunerea inculpatului de a relua relația și i-a spus acestuia că se întâlnește cu altcineva, inculpatul i-a cerut telefonul mobil, pentru a căuta numărul de telefon a noului său prieten. Întrucât a refuzat, inculpatul a început să o înjure și să o agrezeze fizic, trăgând-o de păr și cerându-i telefonul mobil. Martora precizează că i-a înmânat acestuia telefonul întrucât îi era teamă de inculpat. În cursul cercetării judecătorești, în prima declarație, martora a adăugat că prima dată a înmânat telefonul închis, însă, la cererea acestuia, a introdus codul pin. Martora a mai precizat că a fost îmbrâncită de inculpat în mașină și că a ripostat și l-a îmbrâncit pe inculpat.

Inculpatul a precizat că martora i-a înmânat telefonul de bună voie și, după ce a început să se uite în agendă, martora a început să țipe, încercând să-l împiedice să se uite în telefon, motiv pentru care, susține inculpatul, a îmbrâncit-o pentru a o ține departe. Mai arată inculpatul că martora a ieșit din mașină țipând și că a ieșit după ea, dându-i o palmă peste față, spunându-i să nu mai țipe. Inculpatul motivează lovirea martorei prin faptul că „i se părea o ipocrizie să țipe într-un cartier rău famat și să atragă atenția”.

Având în vedere că inculpatul și martora au fost singurele persoane prezente la acest moment inițial al conflictului, Tribunalul urmează a aprecia, în funcție de sinceritatea declarațiilor acestora, care declarații urmează a le reține pentru stabilirea situației de fapt. Martora a declarat constant că, după ce a coborât din mașina inculpatului și s-a îndreptat spre mașina sa, inculpatul a venit din urmă și a lovit-o cu pumnul în zona feței, trăgând-o în

continuare de păr, motiv pentru care a început să țipe, în speranța că cineva îi va veni în ajutor, rugându-l de asemenea pe inculpat să îi returneze telefonul, însă acesta a refuzat, cerându-i să-i spună cum este trecut prietenul său în telefonul. Tribunalul urmează a înlătura astfel declarațiile inculpatului, în sensul că a lovit martora pentru că „i se părea o ipocrizie să țipe într-un cartier rău famat și să atragă atenția”, întrucât susținerile acestuia cu privire la lovirea martorei au fost contradictorii – astfel, în fața judecătorului investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă inculpatul a menționat că nu a lovit-o pe martoră cu pumnul în zona feței, pentru ca în declarațiile ulterioare să revină asupra acestui aspect, ceea ce creează un dubiu puternic cu privire la sinceritatea inculpatului. De altfel, astfel cum se va reține în continuare, declarațiile inculpatului urmează a fi înlăturate în mare măsură, fiind infirmate de ansamblul materialului probator administrat în cauză. Astfel, Tribunalul reține că inculpatul a lovit martora în scopul păstrării bunului sustras, deși martora cerea insistent restituirea acestuia.

În acest moment, de cei doi s-a apropiat martorul ..., care a întrebat-o pe martora dacă îl cunoaște pe inculpat. Astfel cum rezultă din declarațiile martorului date în cursul urmăririi penale (fila 30, verso, vol. I DUP) în momentul în care inculpatul și martora ... se certau în stradă, inculpatul avea în mână două telefoane mobile (sau cel puțin un telefon, astfel cum precizează martorul în cursul cercetării judecătorești - fila 147), iar fata îi cerea, țipând, să îi restituie telefonul. Aceste declarații infirmă susținerile inculpatului în sensul că, înainte de a ieși din mașină, a lăsat ambele telefoane pe bordul mașinii, inculpatul încercând astfel să motiveze de ce nu a restituit martorei telefonul la cererea insistentă a acesteia. Mai arată martorul că a intervenit, spunându-i inculpatului să îi restituie fetei telefonul, însă inculpatul i-a răspuns pe un ton răstit, fără a auzi însă ce anume. Având în vedere că martora i-a spus că inculpatul este fostul său prieten, martorul ... nu a mai intervenit în acest moment. Tribunalul urmează a înlătura susținerile martorei ... din cursul urmăririi penale (fila 43 verso DUP), în sensul că telefonul său rămăsese în autoturismul inculpatului. De altfel, în cursul cercetării judecătorești, martora a revenit asupra acestui aspect și a precizat că nu știe dacă inculpatul avea telefonul său în mână în momentul în care a ieșit din autoturism.

La un moment dat, inculpatul a urcat pe capota autoturismului marca, aparținând martorei, apoi trecând peste parbriz, a urcat pe plafon, unde a sărit de câteva ori până când a provocat îndoirea acestuia și spargerea lunetei. În acest timp, martora plângea și striga la inculpat să înceteze, în cele din urmă acesta coborând de pe autoturism și îndreptându-se în grabă în direcția ..., telefonul martorei rămânând în posesia sa.

În ceea ce privește motivul pentru care inculpatul s-a urcat pe mașina martorei, atât inculpatul, cât și martora au precizat că de ei s-a apropiat un grup de 4, 5 persoane (care, potrivit susținerilor inculpatului, aveau în mâini diverse obiecte – un cuțit, un băț sau o țevă), inculpatul motivând că s-a urcat pe mașina martorei pentru a ajunge la mașina sa. Tribunalul nu își poate însuși această susținere a inculpatului, întrucât, din declarația martorilor(fila 87, dosar instanță) ... (fila 87, dosar instanță), ... (fila 195, dosar instanță), a rezultat că inculpatul a sărit pe platforma autoturismului de câteva ori, gest care nu poate fi justificat de susținerile inculpatului, în sensul că doar a vrut astfel să ajungă la autoturismul său. Mai mult, prezența mai multor persoane în acest moment inițial al conflictului este infirmată de martorul ... (fila 87, dosar instanță) și de martorul ... (fila 195, dosar instanță). Acest ultim martor a precizat că l-a văzut pe inculpat sărind pe capota, pe plafoniera și pe portbagajul martorei. Martorul a precizat că împreună cu un coleg de serviciu, a ieșit din magazin, întrucât auzise o bubuitură, și astfel l-a observat pe inculpat sărind pe mașină și că lângă inculpat și martoră nu se mai afla altă persoană.

Mai mult, din fotografiile realizate cu ocazia cercetării la fața locului Tribunalul reține că la nivelul capotei motor și pe plafonul autoturismului a fost descoperită o cărare de urme, respectiv 10 forme de încălțăminte (filele 21 și urm., vol. I DUP). Acest număr de urme nu s-

ar justifica dacă inculpatul doar ar fi urcat pe capotă, plafonieră și ar fi coborât prin dreptul portbagajului pentru a scăpa, conform susținerilor sale, de persoanele care se apropiau.

Auzind zgomotul, martorul ..., care lucra în calitate de ... la un magazin din apropiere, a ieșit din magazin, s-a apropiat de martora ..., care între timp, urcase în mașina sa și încerca să plece și, observând starea de tulburare a acesteia, faptul că plângea și era speriată, a întrebat-o ce s-a întâmplat, aceasta spunându-i: „*Mi-a luat telefonul!*” (fila 136, vol. I DUP, fila 144, dosar instanță).

Martorul ... a apelat, de pe telefonul său mobil, cu nr. de apel ..., serviciul de urgență 112, la ora 18.57, comunicându-i operatorului că pe, vis-a-vis de un magazin de corpuri de iluminat, „*i-a spart mașina la o fată, a sărit pe ea, i-a luat telefonul, i-a spart geamul și....*”

Martorul ... i-a dat telefonul martorei, care i-a spus operatorului de la serviciul urgențe, printre altele, că „*momentan sunt în șoc. Nu știu dacă mă doare*”. Operatorul a făcut legătura martorei cu operatorul de la „Dispeceratul de Urgență” al D.G.P.M.B., martora spunându-i acestuia, printre altele, că „*m-a bătut un băiat și a sărit pe mașina mea și a spart-o (...) Parbrizul. Mă rog, luneta, că a sărit pe plafon...*” (proces – verbale de redare a convorbirilor telefonice - vol. II DUP).

După finalizarea acestei convorbiri de pe telefonul său mobil, martorul ... a revenit în magazinul unde lucra.

După ce a sărit pe autoturismul martorei și a provocat îndoirea plafonului și spargerea lunetei, inculpatul P.A.R. a urcat în autoturismul său și a plecat în direcția După câteva minute, inculpatul a revenit din aceeași direcție, la volanul autoturismului, și s-a îndreptat spre locul unde martora discuta cu martorul ... și cu alte persoane care se opriseră la fața locului.

Inculpatul P.A.R. a efectuat o manevră bruscă de întoarcere a autoturismului cu 180 de grade, orientându-l din nou în direcția și a pătruns cu autoturismul pe contrasens, îndreptându-l spre locul în care se aflau martora ... și martorul ..., care s-au adăpostit între autoturismul martorei, parcat pe trotuar și zidul clădirii. Pe trotuar, în direcția autoturismului, se afla un grup de persoane care s-a ferit din direcția autoturismului.

Tribunalul a reținut aceste aspecte coroborând declarațiile martorilor ..., ...,, ... și La acest punct al conflictului, declarațiile inculpatului sunt contrazise de ansamblul materialului probator administrat. Inculpatul a precizat că după ce a plecat, a văzut un grup mare de persoane înconjurând-o pe martora și, crezând că „urmează să o agreseze pe aceasta”, s-a întors. Astfel, inculpatul a precizat că după ce a întors mașina pe contrasens a parcat la 5-10 metri mai jos de mașina D. și că în acel moment nu o vedea, ultima oară când o văzuse ea fugea pe linia magazinelor. Aceste afirmații ale inculpatului sunt contrazise însă de martorii audiați, care au precizat că, în momentul în care inculpatul a întors mașina, s-a îndreptat către un grup de persoane, între care se afla și martora, martorul ... și persoana vătămată S.N., cu intenția de a-i lovi pe aceștia.

Astfel, martorul ... a precizat că inculpatul a ajuns cu autoturismul în dreptul lor (*a celor 5-6 persoane care s-au strâns la locul incidentului, n. inst.*), s-a oprit, s-a uitat câteva momente la ei, după care a urcat cu botul autoturismului pe trotuar, unde se afla grupul respectiv de persoane, care s-a ferit din direcția mașinii (fila 87, dosar instanță). Aceleași aspecte sunt precizate și de martorul ..., care a precizat că inculpatul s-a urcat cu mașina pe trotuar, iar persoanele care se aflau în stația de autobuz au fost nevoiți să se ferească din calea mașinii (fila 113, dosar instanță). Declarațiile acestor martori se coroborează și cu declarațiile martorului (fila 31, vol. I DUP și fila 84, dosar instanță), care a arătat în cursul urmăririi penale că inculpatul a „.....”. În cursul cercetării judecătorești, martorul a arătat că inculpatul a intrat cu botul mașinii perpendicular în stația de autobuz, unde se aflau mai multe persoane care așteptau autobuzul.

Aceleași aspecte rezultă și din declarațiile martorilor ..., ____ și ... (declarațiile ultimilor doi fiind valorificate în condițiile art. 327 alin. 3 C.p.p.).

De asemenea, martora ... a precizat că în acest moment inculpatul făcea manevre înainte – înapoi, pe o distanță de 1 metru, aspect care, coroborat cu declarațiile martorilor menționați, confirmă împrejurarea că inculpatul, după ce a întors autoturismul și a intrat pe contrasens, a intrat cu mașina în grupul de persoane aflat pe strada ..., persoane care au fost nevoite să se ferească pentru a nu fi lovite de autoturismul condus de inculpat.

Astfel, Tribunalul nu poate reține susținerile inculpatului în sensul că a revenit la fața locului pentru că o observat un grup mare de persoane și a crezut că „urmează să o agrezeze pe aceasta” (pe martora ..., *n. inst.*). În aceste condiții, nu se poate explica de ce inculpatul a intrat violent cu mașina în grupul de persoane care o înconjură pe aceasta și, mai mult, de ce a efectuat manevre violente cu autoturismul în direcția acesteia și a persoanelor din jurul său.

După acest moment, mașina inculpatului a fost înconjurată de mai multe persoane, care i-au strigat acestuia să se oprească și s-au apropiat de autoturism, încercând să îl blocheze. Inculpatul P.A.R. a efectuat mai multe manevre bruște, față-spate, urmărindu-i cu autoturismul pe martorul ... și pe

Astfel, martorul ... a precizat că în timpul în care inculpatul făcea manevre cu mașina, el și martora ... se fereau pentru a nu fi loviți, martorul ... trăgând-o pe martora de mână pentru a o feri din direcția mașinii. Martorul precizează că la un moment dat s-au refugiat în spatele mașinii, pentru a nu fi loviți, „...”. Aceleași aspecte sunt menționate și de martora ... (fila 114, dosar instanță, fila 89 verso, vol. I DUP), „...”

Inculpatul a continuat să efectueze manevre cu autoturismul și a îndreptat mașina către victima S.N. și o persoană rămasă neidentificată, orientând prin mișcări bruște față-spate, autoturismul în direcția acestora care încercau, în continuare, să îl oprească. Astfel, victima S.N. a tras de portiera autoturismului inculpatului, încercând astfel să îl oprească. În aceste condiții, persoana vătămată S.N. și persoana rămasă neidentificată s-au adăpostit după un stâlp de beton situat pe trotuar pe care era montat un coș de gunoi, inculpatul încercând să pătrundă cu autoturismul printre zidul clădirii și stâlpul de beton.

În aceste împrejurări, întrucât inculpatul continua să efectueze manevre violente cu mașina pe trotuar, orientând-o spre persoanele aflate acolo, persoana de sex masculin, rămasă neidentificată - descrisă de martorii oculari ca fiind în vârstă de aproximativ ... de ani, de etnie ... - a scos un pistol cu bile de cauciuc și a tras două focuri în parbrizul autoturismului condus de inculpat. Aceste aspecte sunt confirmate și de fotografiile realizate cu ocazia cercetării la fața locului, din care Tribunalul reține că, la nivelul parbrizului, în partea dreaptă, s-a constatat prezența a două focare de spargere, din care radiază mai multe fisuri radiale și concentrice (fila 15, vol. I DUP). Martorul ... a precizat în cursul urmăririi penale că bărbatul de etnie ... a tras 2-3 focuri înspre parbriz, însă parbrizul era intact (acest ultim aspect este însă infirmat de fotografiile realizate cu ocazia cercetării la fața locului) și că acesta s-a apropiat de portiera stânga față a mașinii ... și a mai tras 2-3 focuri de armă în geamul acestei portiere, fără a-l sparge. Tribunalul reține însă că din planșele foto, efectuate cu ocazia cercetării la fața locului a autoturismului ..., nu rezultă că geamul portierei stânga față a fost lovit sau fisurat, avariile constatate fiind la nivelul caroseriei. (filele 15, 16, vol. I DUP). Mai mult, martorul a declarat că aceeași persoană neidentificată a lovit cu o piatră geamul stânga față, a lovit parbrizul pe partea pasagerului și a lovit cu mânerul unui cuțit în parbrizul mașinii conduse de inculpat.

La un moment dat, persoana vătămată S.N., fiind orientată cu fața spre partea frontală a autoturismului manevrat cu mișcări bruște, față-spate, de inculpat, a pus mâinile pe capota acestuia, încercând să îl oprească.

În ceea ce privește acest moment al incidentului, declarațiile martorilor sunt contradictorii. Astfel, martorul ... a precizat că inculpatul a avansat ușor, împingând partea

vătămată până aceasta s-a dezechilibrat și a căzut în genunchi, iar în timp ce acesta se ridica inculpatul a accelerat, prinzând partea vătămată sub mașină (filele 47, verso, 49, vol. I DUP) și că în timp ce era cu mașina deasupra persoanei vătămate, inculpatul a mai dat de câteva ori în față și în spate, persoana vătămată rămânând sub mașină (fila 53, vol. I DUP). Declarațiile martorei ... sunt de asemenea contradictorii sub acest aspect - în cursul urmăririi penale martora a precizat că în urma mai multor manevre ale autoturismului, persoana vătămată s-a dezechilibrat iar inculpatul a trecut peste el cu mașina (fila 90, vol. I DUP), în timp ce în cursul cercetării judecătorești martora a precizat inițial că persoana vătămată se afla în spatele mașinii sau în lateral când s-a dezechilibrat și a căzut, pentru ca ulterior să precizeze că nu a văzut momentul în care victima a căzut, deci nu poate preciza dacă a fost lovit de mașină sau s-a dezechilibrat (fila 114, dosar instanță). Martorul ... a declarat însă în cursul cercetării judecătorești că victima se afla cu spatele spre mașină, încercând să fugă, în momentul în care a fost lovită, iar inculpatul s-a urcat cu mașina peste acesta, însă nu a mai putut face nicio manevră întrucât mașina rămăsese cu o roată în aer (fila 113, dosar instanță). Martorul ..., care se afla într-un magazin din apropiere în momentul lovirii victimei, a precizat că nu a văzut momentul lovirii victimei, însă a văzut-o cu mâinile pe capota autoturismului condus de inculpat și ulterior, când se afla sub mașina inculpatului, cu picioarele sub mașină și restul corpului în afară (fila 136, vol. I DUP și fila 145, dosar instanță).

Declarațiile martorilor se coroborează însă sub aspectul faptului că persoana vătămată era întins pe burtă, cu fața în jos, în momentul în care a fost scoasă de sub mașină (declarațiile martorului ..., _____, ..., ...). În aceste condiții, Tribunalul apreciază ca verosimilă declarația martorului ..., în sensul că victima, după ce s-a sprijinit cu mâinile de capota mașinii condusă de inculpat, s-a întors cu spatele, încercând să fugă, însă inculpatul l-a lovit, urcând cu roțile autoturismului peste acesta. De altfel, este singura declarație care explică astfel de ce victima, în momentul în care a fost scoasă de sub mașină, se afla cu fața în jos. În plus, Tribunalul reține că evenimentele s-au desfășurat cu o mare repeziciune, fiind suficient ca oricare dintre martorii oculari să nu observe o secvență în desfășurarea evenimentelor ca să nu mai poată reda fidel tot cursul desfășurării incidentului.

Persoana vătămată a precizat în cursul urmăririi penale că a simțit cum autoturismul a trecut peste el de aproximativ 2-3 ori cu mișcări înainte – înapoi, auzind și cum inculpatul schimba vitezele.

Victima S.N. și-a pierdut pentru moment cunoștința și a rămas cu corpul sub autoturism, între roțile din față, iar inculpatul P.A.R. a încercat să pună din nou în mișcare autoturismul însă nu a mai reușit.

Inculpatul a declarat că o persoană a tras două gloanțe prin parbriz, după care a tras mai multe gloanțe prin geamul din stânga spate, care era deschis, fiind lovit în zona capului, în brațul drept și în spate. Acest aspect rezultă și din cuprinsul raportului de expertiză medico-legală nr. al INML „Mina Minovici” a reieșit că inculpatul a prezentat 3 plăgi superficiale prin împușcare cu glonț de cauciuc, 2 la nivelul regiunii omoplatului stâng și torace posterior median și antebraț drept, necesitând pentru vindecare 11-12 zile de îngrijiri medicale. Inculpatul menționează însă că nu a observat că ar fi lovit cu mașina pe cineva și că după ce a fost lovit a început să-i țiuiască urechile, vederea era încețoșată și instinctiv a tras de volan dreapta, a ridicat ambreiajul, însă motorul s-a oprit, motiv pentru care a coborât din mașină și a fugit.

Tribunalul nu își poate însuși aceste susțineri ale inculpatului. Pe de o parte, martorii au precizat că motorul autoturismului condus de inculpat nu s-a oprit (martorii ... și ...). Pe de altă parte, martorul ... a declarat în cursul urmăririi penale că nu își amintește dacă bărbatul ... a tras a treia oară cu pistolul înainte sau după ce inculpatul a lovit persoana vătămată cu ...-ul, aspect pe care nu l-a putut preciza cu certitudine nici în cursul cercetării judecătorești. Martora ... a precizat că a auzit împușcăturile cu câteva minute înainte de căderea victimei,

martorul ... a menționat că au trecut cel puțin 30 de secunde din momentul ultimei împușcături până când inculpatul a făcut manevra de intrare în spatele stâlpului (care este anterioară momentului lovirii victimei). Astfel, Tribunalul nu își poate însuși mențiunea din actul de sesizare în sensul că persoana neidentificată a tras ultimele trei focuri de armă (lovindu-l pe inculpat în spate și în brațul drept) după ce victima S.N. a fost lovită de autoturismul condus de inculpat. Totuși, Tribunalul reține că între momentul împușcării inculpatului și lovirea victimei a trecut o perioadă suficientă de timp care să infirme susținerile inculpatului în sensul că nu și-a dat seama de faptul că ar fi lovit pe cineva datorită faptului că a fost împușcat.

De asemenea, Tribunalul urmează a înlătura afirmațiile inculpatului (susținute de martorii și în cursul cercetării judecătorești), în sensul că, pe parcursul acestor manevre, ar fi claxonat în continuu și s-a asigurat, fiind infirmate de declarațiile martorilor ..., ...,

Între timp, martorii ... și au reușit să traverseze strada și să se adăpostească într-o măcelărie.

Pentru a-l determina pe inculpat să se oprească, martorul ... a intervenit și a lovit cu mâinile în geamul portierei din stânga față a autoturismului ..., astfel cum rezultă din declarațiile acestuia și din raportul de constatare tehnico-științifică care confirmă că urmele palmare și digitale ridicate de pe suprafața exterioară a geamului portierei stânga față a autoturismului inculpatului aparțin martorului (filele 108-115, vol. II DUP). Acesta i-a spus inculpatului să se dea jos să îl ajute, însă inculpatul a ieșit din mașină și a fugit, fiind urmărit de martor, care însă nu l-a prins.

Victima S.N. a rămas în stare de inconștiență sub autoturism, iar pentru a-l elibera, mai multe persoane aflate la fața locului, între care martorii ..., ..., _____, ..., ..., au răsturnat autoturismul și l-au scos, victima fiind ulterior preluat de o ambulanță care l-a transportat la Spitalul ..., unde a fost internat cu diagnosticul: traumatism cranio-cerebral minor; excoriații faciale; contuzie toracică; contuzie gambă stângă și gleznă stângă; halenă etanolică.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală întocmit în cauză (filele 84, 85, vol. II, DUP), victima a prezentat leziuni traumatiche care au putut fi produse prin lovire cu și de corp plan dur excoriații, echimoze precum și printr-un mecanism de inversie cu piciorul fixat în flexie plantară, prin comprimarea piciorului între două planuri dure (luxație subtalară talarocalcaneonaviculară stângă); leziunile au necesitat pentru vindecare 40-45 zile de îngrijiri medicale și nu au pus în primejdie viața victimei.

În drept, fapta inculpatului P.A.R. care, la data de 06.12.2010, în jurul orei 18.30, a sustras un telefon mobil marca ... de la martora ..., după care a întrebuițat violențe în scopul păstrării bunului sustras, întrunește elemente constitutive ale infracțiunii de **tâlhărie, prevăzută de art. 211 alin 1, 2 lit. b, c C.p.**

Sub aspectul laturii obiective, în conținutul infracțiunii de tâlhărie reținute întră două activități strâns legate între ele, ambele integrându-se în elementul material cu structură complexă al infracțiunii, dintre care una principală, furtul, în sensul art. 208 C.pen. și a doua, concretizată în amenințarea sau constrângerea fizică a părții vătămate. În cauză, inculpatul P.A.R. a exercitat acte de violență asupra martorei ..., în scopul remiterii de către aceasta a telefonului mobil, inculpatul refuzând restituirea acestuia la cererea insistentă a acesteia și folosind acte de violență pentru păstrarea bunului sustras. Astfel, prin deposedarea victimei și imposedarea inculpatului cu bunul acesteia s-a realizat elementul material al infracțiunii de furt, infracțiune care a fost urmată de întrebuițarea de violențe, care au constat în lovirea martorei, fiind astfel întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie.

Urmarea imediată a infracțiunii este complexă, constând în paguba produsă patrimoniului persoanei vătămate prin sustragerea telefonului, iar pe de altă parte atingerea adusă integrității fizice prin folosirea de violențe. Legătura de cauzalitate între acțiunile ce

compun elementul material al infracțiunii și urmările efectiv produse rezultă din materialitatea faptelor.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că fapta a fost săvârșită cu intenție directă, calificată prin scop, prev. de art. 19 alin. 1 pct. 1 lit. a C.p, inculpatul urmărind intrarea fără drept în posesia telefonului aparținând martorei. Faptul că telefonul fusese anterior dat de inculpat martorei, astfel cum precizează acesta, nu are nicio relevanță sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie, în condițiile în care la momentul săvârșirii faptei, bunul se afla în detenția legitimă a martorei. Pe de altă parte însă, Tribunalul reține că intenția inculpatului a fost una supravinită, întrucât, astfel cum s-a reținut anterior, intenția inițială a inculpatului nu a fost cea de a-și însuși fără drept telefonul martorei, ci de a verifica numărul de telefon al prietenului acesteia. Intenția de însușire fără drept a intervenit ulterior, în stradă, când partea vătămată îi cerea insistent restituirea acestuia, iar inculpatul a refuzat și, pentru păstrarea bunului sustras, a lovit martora cu pumnul în față.

Săvârșirea faptei în timpul nopții și într-un loc public este indubitabil dovedită prin întreg probatoriul administrat în cauză, ceea ce face aplicabile circumstanțele agravante prevăzute de art. 211 alin. 2 lit. b, c C.p.

Fapta aceluiași inculpat care, la aceeași dată, conducând autoturismul marca cu nr. de înmatriculare ..., pe strada .., a lovit victima S.N. cu partea frontală a autoturismului, prinzându-l sub acesta și cauzându-i leziuni ce au necesitat pentru vindecare 40-45 de zile, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **tentativă de omor calificat, prevăzută de art. 20 rap. la art .174-175 lit. i C.p.**

Sub aspectul laturii obiective, elementul material constă în lovirea victimei cu autoturismul, în timp ce acesta încerca să blocheze mașina condusă de inculpat, ca urmare a manevrelor violente efectuate de acesta.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în punerea în primejdie a vieții victimei, iar legătura de cauzalitate între acțiunea inculpatului și rezultatul produs rezultă din întreg probatoriul administrat.

Sub aspectul laturii subiective, Tribunalul reține săvârșirea infracțiunii cu intenție indirectă, în accepțiunea art. 19 alin. 1 pct. 1 lit. b C.p., întrucât inculpatul, prin efectuarea manevrelor violente în direcția victimei, a prevăzut faptul că viața acesteia poate fi pusă în pericol și, deși nu a urmărit acest rezultat, a acceptat posibilitatea producerii lui.

Tribunalul nu poate reține susținerile inculpatului, în sensul că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii, respectiv latura subiectivă, sub forma intenției. Astfel, inculpatul a susținut că nu a avut intenția de a lovi vreo persoană, că intenția sa a fost de a-și asigura scăparea de violentele exercitate asupra sa și că „...”. Inculpatul, prin apărător, a precizat de asemenea, că un alt argument al lipsei intenției este zona, natura și consecințele leziunilor relevă o intensitate extrem de redusă a leziunilor, leziunea cea mai severă fiind luxația. Mai arată că opinia expertului parte consemnează faptul că leziunile osteoarticulare ale piciorului stâng s-au putut produce prin călcare; nu se poate susține obiectiv comprimarea între planuri dure la alt nivel decât al piciorului și nu se poate susține obiectiv caracterul repetitiv al mecanismelor lezionare.

Astfel, Tribunalul constată că opiniile celor doi experți concordă în ceea ce privește leziunile suferite de victima S.N., însă în aprecierea intenției de a ucide Tribunalul va avea în vedere natura instrumentului folosit – o mașină cu potențial tanato-generator ridicat, zona corpului vizată, intensitatea loviturii – fiind vorba de un autoturism turat cu putere, intensitatea loviturii nu poate fi decât una foarte ridicată și faptul că inculpatul, chiar după ce a trecut cu mașina peste corpul victimei, a încercat din nou să o pună în mișcare (acțiune nereușită, întrucât mașina a rămas suspendată peste corpul victimei). Numărul de 40-45 zile de zile de îngrijiri medicale și împrejurarea că leziunile nu au pus în primejdie viața victimei

sunt lipsite de relevanță în stabilirea intenției de a ucide, relevante în acest sens fiind aspectele menționate anterior.

De asemenea, Tribunalul nu își poate însuși opinia inculpatului în sensul că fapta a fost săvârșită în legitimă apărare.

Din probele administrate în cauză a rezultat că inculpatul a inițiat atacul care a determinat persoana neidentificată să execute focuri de armă și să lovească autoturismul condus de inculpat, întrucât, astfel cum s-a reținut anterior, manevrele efectuate de inculpat cu autoturismul au pus în pericol integritatea corporală a persoanelor aflate la fața locului și, în final, au cauzat punerea în primejdie a victimei S.N..

În consecință, Tribunalul apreciază că acțiunea persoanei neidentificate (față de care s-a dispus prin rechizitoriu neînceperea urmăririi penale), care a folosit împotriva inculpatului o armă cu bile de cauciuc a reprezentat o apărare justificată împotriva unui atac imediat, direct, material și injust – comis de inculpat - care a pus în pericol grav persoanele menționate.

Fapta aceluiași inculpat care, la aceeași dată, a provocat scandal, urcând cu picioarele pe plafonul autoturismului martorei, provocându-i avarii după care, conducând pe aceeași stradă autoturismul marca ... cu nr. de înmatriculare ..., a efectuat, în stradă și pe trotuar, mai multe manevre violente orientându-l către persoanele aflate la fața locului și provocând scandalizarea și indignarea cetățenilor aflați în zonă, mulți dintre aceștia apelând serviciul de urgență 112 (conform proceselor verbale de redare a acestor apeluri, aflate în vol. II DUP), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, prevăzută de art. 321 alin.1 C.p.**

Sub aspectul laturii obiective, elementul material constă în săvârșirea în public, de către inculpat, de manifestări care au produs scandal public. Pe de o parte, astfel cum s-a reținut în situația de fapt, inculpatul a sărit pe plafonul autoturismului martorei, provocându-i avarii, iar pe de altă parte, a efectuat cu autoturismul marca ... mai multe manevre violente către persoanele aflate la fața locului.

Urmarea imediată constă în producerea de scandal public și tulburarea adusă liniștii publice, respectiv indignare, revoltă, un sentiment general de nesiguranță provocată publicului, mulți dintre aceștia apelând serviciul de urgență 112.

Astfel, martorul ... a apelat, de pe telefonul său mobil, cu nr. de apel, serviciul 112, la ora 18.57:

OPERATOR: 112!

... : Alo?

OPERATOR: Ce urgență aveți vă rog?

... : Ăăă... cu poliția cum se poate, doamnă? Vă rog frumos! La poliție îmi faceți dumneavoastră legătura?

OPERATOR: Ce s-a întâmplat?

... : Deci pe .., aici vis-a-vis de un magazin de corpuri de iluminat, i-a spart mașina la o fată, a sărit pe ea, i-a luat telefonul, i-a spart geamul și...

OPERATOR: Cine? De ce? Scandalul în momentul acesta s-a întâmplat da?

... : Da. E un, din ăsta unde se droghează și ..(neinteligibil).. aici s-a întâmplat.

OPERATOR: Bine. În ce sector vă rog?.

... : Poftim?

OPERATOR: În ce sector?

... : În sectorul .. doamnă.

OPERATOR: Pe ce stradă??

... : Da, în dreptul

OPERATOR: La curte. Da?

... : Da, da, da. E pe stradă, între..

OPERATOR: Cum se numește persoana?

... : Numai puțin. Eu nici nu o cunosc. Numai puțin, v-o dau la telefon.
OPERATOR: Da, da.
.....: Bună seara!
OPERATOR: Cum se numește persoana vă rog? Bună seara!
.....: Bună seara! Mă numesc H. D.. ..
OPERATOR: H.D..
.....: Da, I.D.
OPERATOR: Și câți ani aveți?
.....:
OPERATOR: Da, bine. Rămâneți vă rog la telefon! Să nu închideți! Aveți nevoie de îngrijiri medicale? Sau nu?
.....: Nu am. Nu știu, nu știu, nu știu. Momentan sunt în șoc. Nu știu dacă mă doare.
OPERATOR: Bine. Rămâneți la telefon! Să nu închideți!
În continuare, martora a purtat următoarea convorbire cu operatorul de la „Dispeceratul de Urgență” al D.G.P.M.B.:
OPERATOR: Da, poliția!
.....: Bună seara! Aș dori vă rog un echipaj de poliție pe
OPERATOR: Ce este acolo doamnă?
.....: Poftim?
OPERATOR: Ce se întâmplă acolo vă rog?
.....: M-a bătut un băiat și a sărit pe mașina mea și a spart-o.
OPERATOR: V-a spart ce? Parbrizul?
.....: Parbrizul. Mă rog, luneta că a sărit pe plafon și..
OPERATOR: Cum vă numiți?
.....: ..
OPERATOR: Am înțeles. Bine rămâneți acolo vă rog frumos!
De asemenea, tot la ora 18.57, victima S.N. a apelat serviciul de urgență 112, fiind purtată următoarea convorbire:
OPERATOR: 112!
S.N.: Alo?
OPERATOR: Ce urgență aveți?
S.N.: Doamnă,... să vă spun amănunte nu știu,... un tip a spart un geam la o mașină, a dat peste 3 persoane și a fugit. Pe strada ... ne aflăm.
OPERATOR: Cum adică a dat peste 3 persoane cu mașina? Cu mașina a dat peste ele? Sau cum?
S.N.: Da, da, da.
OPERATOR: Și persoanele care au fost lovite ? Au nevoie de salvare ?
S.N.: Nu, nu,....sunt,....âââ, pe strada ..., uitați unul este,....deci nu este niciunul lovit greu,grav.
OPERATOR: Nu aveți nevoie de salvare ?
S.N.: Nu, nu, nu. Aveți nevoie de salvare, domnu? Nu, uitați s-a urcat în mașină acum unul dintre ei.
OPERATOR: Luați-i numărul de înmatriculare.
S.N.: Aoleu, ce număr de înmatriculare a avut? Off ! De ...a atâta pot să vă spun doamnă.
OPERATOR: Ce mașină ?
S.N.: Un, un
OPERATOR: Ce culoare?
S.N.:
OPERATOR: .., închis? Deschis?

S.N.:
 OPERATOR: ..., da?
 S.N.: Da.
 OPERATOR: ..., în ce sens a luat-o?
 S.N.: A luat-o spre, ..., s-a întors spre, ..., ăăă, ..., s-a întors spre ..., da ?
 OPERATOR: Spre ..., da?
 S.N.: Un domn cu codiță, da da da.
 OPERATOR: Șoferul era un domn cu codiță?
 S.N.: Da, un tip , un tinerel, ..., eu m-am băgat ca mucea da asta e, ..., off, ...
 OPERATOR: Cum vă numiți dumneavoastră? Vă rog...
 S.N.: Eu mă numesc S.N..
 OPERATOR: N.S., da?
 S.N.: Da, da.
 OPERATOR: Imediat răspunde poliția, vă rog să nu închideți...
 S.N.: Sărut mâna, nu închid...
 Discuția părți vătămate S.N. a continuat cu operatorul de la Dispeceratul de Urgență al D.G.P.M.B., astfel:

OPERATOR: Bună seara! Poliția!
 S.N.: Săru-mâna!
 OPERATOR: Bună seara!
 S.N.: Spuneți doamnă!
 OPERATOR: Păi ați sunat la poliție. Ce problemă aveți?
 S.N.: Aaa! Am mai spus o dată. Eu sunt un simplu trecător.
 OPERATOR: Da, da, da.
 S.N.: Mai trebuie să repet?
 OPERATOR: Nu. Unde? Sensul spre ..., de unde? Din strada .. da?
 S.N.: Da pe str., pe colț cu

OPERATOR: Sensul spre da?
 S.N.: Da, deci de la ..., sprespre ..., ..., colț cu
 OPERATOR: Ia spuneți-mi: ați luat numărul mașinii? Număr de ..., da?
 S.N.: Da, atâta pot să vă spun. Număr de E o fată aici care poate să ne spună mai multe dacă.. ia stați un pic. Știți numărul mașinii domnișoară? Nu, nu în afară de nu știe.
 OPERATOR: Nu știe.
 S.N.: Ba nu! Gata! Uitați: ...
 OPERATOR:?
 S.N.: ...!
 OPERATOR: ..., ..., ..., da?
 S.N.: Da, da.
 OPERATOR: ..., ..., ... Bine trimitem pe cineva acolo.
 S.N.: Vă rog! Da repede.
 OPERATOR: Da.

De asemenea, martora ... a apelat la ora 19.03 același serviciu de urgență, purtând următoarea convorbire:

OPERATOR 1: „...”

Convorbirile redată relevă indignarea persoanelor prezente în zonă, acestea fiind revoltate de comportamentul violent al inculpatului, percependu-l pe acesta ca fiind un pericol pentru ordinea și liniștea publică. Astfel, Tribunalul urmează a înlătura susținerile apărătorului inculpatului, în sensul că tulburarea liniștii publice a fost produsă de persoanele strânse la fața locului, prin riposta lor exagerată, și nu de inculpat, întrucât conflictul dintre acesta și martora nu a depășit limitele unor gesturi tolerabile de către societate. Instanța reține că nu cearta

dintre cei doi a provocat scandal public, ci, pe de o parte, acțiunea inculpatului de a sări cu picioarele pe mașina martorei, provocând îndoirea plafonului și spargerea lunetei și, pe de altă parte, manevrele efectuate de inculpat prin care acesta a pus în pericol viața persoanelor aflate în zonă, stare de pericol concretizată prin lovirea victimei S.N..

Legătura de cauzalitate rezultă implicit din săvârșirea actelor menționate, provocatoare de scandal public.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că fapta a fost săvârșită cu intenție, întrucât inculpatul și-a dat seama că se dedă la manifestări de natură să provoace scandal public, prevăzând producerea rezultatului, acceptând, cel puțin, posibilitatea producerii acestuia, ceea ce semnifică existența intenției indirecte, prev. de art. 19 alin. 1 pct. 1 lit. b C.p.

La individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpatului, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 52 C.pen., precum și criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 72 C.pen. raportate la prezenta cauză, reținând următoarele: în ceea ce privește infracțiunea de tâlhărie, Tribunalul reține că deși această infracțiune are un grad ridicat de pericol social abstract, gradul de pericol social concret al infracțiunii deduse judecării este unul mediu, având în vedere că intenția de însușire fără drept a telefonului mobil al martorei a fost una supravvenită; în ceea ce privește tentativa la infracțiunea de omor, Tribunalul reține un grad ridicat de pericol social abstract, dar și concret, întrucât inculpatul, deși a prevăzut faptul că prin efectuarea manevrelor violente pune în pericol viața victimei, a acceptat producerea unui astfel de rezultat; în ceea ce privește infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice, Tribunalul reține de asemenea un grad relativ ridicat de pericol social abstract și concret, faptele inculpatului tulburând ordinea și liniștea publică; de asemenea, Tribunalul reține că inculpatul a avut o atitudine nesinceră în cursul procesului penal și că a achitat cheltuielile determinate de spitalizarea victimei S.N..

Pe de altă parte, Tribunalul reține comportarea bună a inculpatului înainte de săvârșirea faptelor – constând în lipsa antecedentelor penale, faptul că inculpatul a fost implicat în diverse programe de voluntariat, are loc de muncă, a participat la diverse programe de formare profesională, a fost caracterizat pozitiv de profesori – motive în raport de care urmează a reține în favoarea inculpatului circumstanța atenuantă prev. de art. 74 lit. a C.p., pedepsele urmând a fi reduse sub minimul special prevăzut de lege, în condițiile art. 76 C.p.

Având în vedere cele expuse, în baza art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. b C.p., art. 76 alin. 3 C.p. va condamna pe inculpatul P.A.R. la o pedeapsă de 3 ani închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tentativă la omor calificat.

Având în vedere disp. art. 76 alin. 3 C.p., față de cuantumul pedepsei aplicate și, astfel cum se va reține mai jos, față de modalitatea de individualizare a executării pedepsei, Tribunalul apreciază că se impune înlăturarea pedepselor complementare prevăzute de lege pentru infracțiunea prev. de art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p.

În baza art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p. cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. b C.p. va condamna pe același inculpat la o pedeapsă de 1 an închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie.

În baza art. 321 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. d C.p. va condamna pe același inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b C.p. va contopi pedepsele aplicate, inculpatul urmând a executa pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare.

Aplicarea pedepselor accesorii inculpatului trebuie realizată atât în baza articolelor 71 și 64 C.p., cât și prin prisma Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, a Protocoalelor adiționale la Convenție și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 2 și art. 20 din Constituția

României, fac parte din dreptul intern ca urmare a ratificării acestei Convenții de către România prin Legea nr. 30/1994.

Astfel, raportat la cauzele Calmanovici c. României (hotărârea din 1 iulie 2008) și Hirst c. Marii Britanii (hotărârea din 30 martie 2004), instanța nu va aplica în mod automat, ope legis, pedeapsa accesorie prevăzută de art. 64 alin. 1 lit. a teza I C.pen., ci va analiza în ce măsură, în prezenta cauză, aceasta se impune față de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite sau comportamentul inculpatului.

Totodată, față de jurisprudența Curții Europene în materie, instanța va avea în vedere și decizia nr. LXXIV (74) pronunțată în data de 5.11.2007 de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a admis recursul în interesul legii și s-a stabilit că „dispozițiile art. 71 C.p. referitoare la pedepsele accesorii se interpretează în sensul că, interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza I – c C.p. nu se va face în mod automat, prin efectul legii, ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 alin. 3 C.p.”, decizie care, potrivit art. 414² alin. 3 C.p.p., este obligatorie, urmând astfel ca instanța să îi dea deplină eficiență juridică în soluționarea prezentei cauze.

Astfel, în raport de natura faptelor săvârșite, instanța apreciază că aplicarea pedepsei accesorii a interzicerii dreptului de a alege, care este o valoare fundamentală într-o societate democratică, nu ar fi proporțională și justificată față de scopul limitării exercițiului acestui drept, motiv pentru care, în baza art. 71 C.p. instanța va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și lit. b C.p.

Cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei aplicată inculpatului, instanța reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 86¹ alin. 1 C.p., conform cărora se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o anumită durată cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani (în cazul concursului de infracțiuni); infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, afară de cazurile când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 38 C.p.; se apreciază, ținând seama de persoana condamnatului, de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai săvârși infracțiuni.

Tribunalul apreciază că în cauză sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 86¹ C.p., condamnarea prin prezenta sentință fiind o pedeapsă de 3 ani închisoare, inculpatul nu are antecedente penale și convingerea instanței este că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție de către inculpat a pedepsei aplicate. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele personale ale inculpatului, constând în vârsta și integrarea sa pe deplin în familie și în societate, instanța apreciind că prin fixarea unui termen maxim de încercare (cu posibilitatea revocării suspendării în cazul reiterării comportamentului infracțional în această perioadă) și impunerea de obligații în sarcina inculpatului se ating scopurile pedepsei, prev. de art. 52 C.p., într-o mai mare măsură decât prin executarea pedepsei în regim de detenție.

În baza art. 86¹ C.p. va suspenda sub supraveghere executarea pedepsei, pe un termen de 8 ani, stabilit în condițiile art. 86² C.p.

În baza art. 86³ al.1 C.p., pe durata termenului de încercare, inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, conform programului stabilit de această instituție;

b) să anunțe, în prealabil, Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, schimbarea locului de muncă;

d) să comunice Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Având în vedere că inculpatul a manifestat dezinteres față de o valoare socială extrem de importantă – viața și că a dat dovadă că un autoturism poate fi extrem de periculos dacă este condus de o persoană care ignoră importanța unei astfel de valori sociale, în baza art. 86³ al. 3 C.p., Tribunalul va obliga inculpatul, pe durata termenului de încercare – de 8 ani - să desfășoare o activitate indicată de Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea și să nu conducă niciun autovehicul.

În baza art. 71 al. 5 C.p. va suspenda executarea pedepselor accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

Conform art. 359 alin. 1 C.p.p., instanța va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86⁴ C.pen. referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și executarea în întregime a pedepsei. Astfel, această atenționare urmează a avea pentru inculpat semnificația unui avertisment serios asupra consecințelor pe care le va suporta în eventualitatea nerespectării în viitor a legii și a regulilor de conviețuire socială, nu numai în cursul termenului de încercare, dar și de-a lungul vieții.

Va constata că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv de la 7.12.2010 la 06.01.2011.

Având în vedere soluția de condamnare pronunțată și faptul că temeiurile care au determinat luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara subzistă, va respinge cererea de revocare a acestei măsuri (care a fost dispusă până la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în cauză).

Pe latură civilă, Tribunalul va lua act că persoanele vătămate și ... nu au participat în procesul penal în calitate de părți vătămate și nu s-au constituit părți civile.

Având în vedere că inculpatul a achitat suma de 2.601,6 lei, reprezentând cheltuielile de spitalizare ale victimei S.N. (conform chitanței nr. 2699/05.08.2011), Tribunalul va respinge acțiunea civilă a părții civile **SUUB**, constatând prejudiciul acoperit.

În baza art. 191 alin. 1 C.p. va obliga inculpatul la plata sumei de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 20 rap. la art. 174-175 lit. i C.p., cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. b C.p., art. 76 alin. 3 C.p. condamnă pe inculpatul **P.A.R.** (*fiul lui ...*) la o pedeapsă de 3 ani închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tentativă la omor calificat.

În baza art. 211 alin. 1 și 2 lit. b și c C.p. cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. b C.p. condamnă pe același inculpat la o pedeapsă de 1 an închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de tâlhărie.

În baza art. 321 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 74 lit. a, art. 76 lit. d C.p. condamnă pe același inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice.

În baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b C.p. contopește pedepsele aplicate, inculpatul urmând a executa pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 71 C.p. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b C.p.

În baza art. 86¹ C.p. suspendă sub supraveghere executarea pedepsei, pe un termen de încercare de 8 ani, stabilit în condițiile art. 86² C.p.

În baza art. 86³ al.1 C.p., pe durata termenului de încercare, inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, conform programului stabilit de această instituție;

b) să anunțe, în prealabil, Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, schimbarea locului de muncă;

d) să comunice Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea, informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 86³ al. 3 C.p., inculpatul va fi obligat, pe durata termenului de încercare:

a) să desfășoare o activitate indicată de Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vrancea;

b) să nu conducă niciun autovehicul.

În baza art. 71 al. 5 C.p. suspendă executarea pedepselor accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În baza art. 359 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra disp. art. 86⁴ C.p., a căror nerespectare atrage revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Constată că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv de la 7.12.2010 la 06.01.2011.

Respinge cererea de revocare a măsurii obligării de a nu părăsi țara, ca neîntemeiată.

Ia act că persoanele vătămate și ... nu au participat în procesul penal în calitate de părți vătămate și nu s-au constituit părți civile.

Respinge acțiunea civilă a părții civile **SUUB**, constatând prejudiciul acoperit.

În baza art. 191 alin. 1 C.p. obligă inculpatul la plata sumei de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Cu apel în 10 zile de la pronunțare pentru procuror și inculpat și de la comunicare pentru partea civilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 13.03.2012.

PREȘEDINTE,
Andone-Bontaș Amalia

GREFIER,
Preda Adela Margot